

సీరియల్ కథ

వసంతం వచ్చింది!!

* రచన : "శ్రీ కేశ్" *

(గత సంచిక తరువాయి)

'అప్రవోయ్, వీకు అసలే పెళ్ళికాలేదు. నాకు తెలుసు, మళ్ళీ ఇదో డోకా. పిగిలిపోయిన రికార్డు.' ఇక ఐదు ప్లస్ ఏడు పన్నెండు. అవునుకాని పందొమ్మిది అని అన్నావంటే....

'ఏమంది. ఇంకా మిగత ఏడుగురు పిల్లలు కారు' అని అతని వాక్యంను పూర్తిచేసాడు వసంత్.

'కరెక్ట్ అబ్బా ఎంతబాగా చెప్పారండి. వీడు ఉన్నాడు వెధవ. పేరుకి రిప్రజెంటేటివ్, ఏమిలేదు బుర్రలో.'

'అనబ్బ మీకు తెలుసునా అని నాఉద్దేశ్యం.'

'ఓహో ఇదొక సమర్థింపు' అవును లేరా' అంటూ మాధవ్ అడిగాడు శ్రావణ్ను,

'ఓ అయామ్ సారీ, వీరిని పరిచయం చేయలేదు కాదు. వసంత్ మీట్ మిస్టర్ మాధవ్. ఎం. కాం. ఇతను మన వాడే. ఆ మాధవ్ ఇతను వసంత్ది మాఊరే. ఎం. ఏ. అయిందనిపించాడు. కాని లేదు' అంటు పరిచయం చేయించాడు.

అంతలో మాధవ్ టైమ్ చూచుకొని 'అరే శ్రావణ్, మన ఆఫీసరు ఇవ్వాల ఏబో టూరుకు వెలుతున్నాడట, అతనితో అర్జంటుపనుంది. ఈ పైల్స్ ఇవ్వాలి. ప్లీజ్ అతని ఇల్లు చూపించరా!'

'సరే కాని వసంత్ ...'

'నాగురించి ఏమీ ఫర్వాలేదు. నేనొక్కడినే వెళ్ళగలను. నీవు ఇంటివద్దనే ఉండు, నేను వస్తాను.'

'థాక్యూండీ గుడ్ బై' అంటూ కరచలనముచేసి ఇద్దరు వెళ్ళారు

'గుడ్ బై' అని వసంత్ చేయిఊపి దశరథరావుగారి భవనంవైపు నడిచాడు.

* * *

'ఏమండీ దశరథరావుగారున్నారా' అంటూ అడుగు పెట్టూ స్టోపాలో కూర్చున్న వృద్ధురాలిని అడిగాడు వసంత్. స్టోపాలో ఉన్న ఆ వృద్ధురాలు తలెత్తి చూచి 'ఓ ఉన్నాడు,

బపితావారి ...
ప్రత్యేక తయారీపులు

• సీఫోర్, • చూస్త్రీ,
• రావ్ టూ, • సెలెక్ట్ ఓన్
• దబ్ సెలెక్ట్.

ఇవే మా ప్రత్యేక తయారీపులైన
జెట్టిలు - బనియన్లు.

తయారించువారు :

Phone: 22909

BAPITHA KNITTERS
Lakshmi Nagar, Tirupur - 638 602.

ఎవరుబాబు మీరు, కెలుగులో మాట్లాడుతున్నావు' అంటూ
అడిగింది.

'నాపేరు వసంతం' ఎంతో అణకువతో ఆతగాడు
చెప్పాడు

'ఓహో, నీవేనా నాయనా విన్ననే తమ్ముడు చెప్పాడు
వీగురించి, ఏవో ముఖ్యవ్రతాలను తెచ్చి ఇచ్చావుటగా,
సంతోషం నాయనా....'

'థాంక్సండీ.'

'మీరు తెలుగువారటగా, బాబు మీదేవూరు.'

'విరలాపురం అండీ.'

'ఓహో, విరలాపురమా' అంటూ కొంచెం ఆలోచించి,
'ఆ జగన్నాథం తెలుసా బాబు'

'తెలీకేమండీ, అతను మా మామయ్యనే.'

'సంతోషం బాబు. మీ మామయ్య, మా తమ్ముడూ
స్నేహితులు సరేగాని బాబు దశరథం నిన్ను పైకి రమ్మ
న్నాడు, వెళ్ళుబాబు.'

'సరేనండీ' అంటూ కృతజ్ఞతగా చేతులు జోడించి
మెల్లెక్కుతూ నడిచాడు వసంతం.

'పిల్లవాడు బుద్ధిమంతుడిలా ఉన్నాడు. వినయం, విజ్ఞత.
ఇంకా ఏమో లోలోన అనుకొంది. అంతలో ఏదో నిట్టూ
ర్పువిడిచి తన జపంలో తాను మునిగిపోయింది.

'రంగా! అన్న సుకుమారమైన పిబుపు విని వసంతం
ఇదే రావుగారిగది కాబోలు అని గదితలుపులు మెల్లిగా
తెరువగా....

'ఫూల్, ఇదేనటరా టీ నీమొహంపై పోసుకో' అని
కోవంతో పల్లవి టీ విసరగా అది వసంతంపై పడి గుడ్డలు
మరకలు అయినవి.

వసంతం ఆ హఠాత్తు సంగటనకు చకితుడై అలానే
పల్లవినిచూస్తు ఆమె ముఖారవిందాన్ని ఆస్వాదిస్తు, రెప్ప
వాల్యక చూస్తున్న వసంతంను చూస్తు —

'ఓ సారి, ఆయామ్ రియల్లీ సారీ....ప్లీజ్. నెవర్
మైండిట్. అవి పరీక్షగా వసంతం మొఖంచూసి, ఓ మీరు.
మీపేరు.'

అనేపలుకులతో ఇహ లోకానికివచ్చి సిగ్గుతో ముడుచు
కొనిపోయి, 'నాపేరు వసంతం. మీనాన్నగారు రమ్మన్నారు.

'మీరు పూనావద్ద కలిసారుకదూ.'

'యస్' అని అతను అనగా పల్లవి అతను మాసిన
గుడ్డలుచూసి —

'అయామ్ సారీనండీ. మా రంగడనుకొని టీని వై
కిసిరాను. అదిగో ఆస్టాండ్లో లుంగీ ఉంది మార్చుకోండి.
నేను మా డాడిది లాల్చి తెస్తాను. అని పల్లవి వెళ్ళింది.

వసంతం 'ఏమిటో ఇది అంతా కల' తని అనుకుంటూ
వెళ్ళి గుడ్డలు విడిచి అక్కడవేసి లుంగీ కట్టుకొని అక్కడి
సుందరపటాలను చూస్తు నిలబడ్డాడు.

లాల్చితో పల్లవి లోనికిప్రవేశించి వసంతంయొక్క
విశాలవక్షస్థలాన్నిచూసి లోలోన 'ఎంత అందగాడు' అని
అనుకుంటూ ఎన్నడు చూడని మగవాళ్ళసౌందర్యం
ఈనాడు ఇలా కనబడడంతో, ఇంకా అతని వంటిపైన
ఉన్న నల్లని వెంట్రుకలనుచూస్తు అలాగే నిలుచున్న పల్ల
విని కొంత తడవైన తదుపరి వసంతం తిరిగిచూసి ఏక
దీక్షగా తననే చూస్తున్న ఆమెనుచూసి కొంత సిగ్గుతో
ఆమె చేతిలోని లాల్చీని అందుకున్నాడు. ఆతని కరస్పర్శ
తో కొంత ఉలిక్కిపడి వెనుతిరిగింది పల్లవి.

'హాల్లో వసంతం, రంగన్నా మూడు కాపీ పట్టా.'

'ఎందుకు నాన్న నేనే తీసుకొస్తాను. ఇదుగో రంగన్న
కాపీ ఈ వసంతంగారిపై' అంటూ సిగ్గుతో
పోయింది.

'వెల్, నాకన్నమండే సత్కారం అయిందన్నమాట.
ఆ టీ రంగన్న చేసింది కాదమ్మ. మల్లి చేసింది కావచ్చు.
ఆయన నీవే తేపో....' అంటూ 'ఆ వసంతం మీరు ఏమి
అనుకోకండి' అన్నారు దశరథరావుగారు.

(సశేషం)